

maandag 16 januari 2023

Excuus.

Paar dagen na aankomst pas een eerste kort deeltje.

Zaterdagavond na een vertraagd vertrek van Schiphol, er moest door de Marechaussee even een niet gewenste passagier worden opgespoord en uit het vliegtuig worden verwijderd, eindelijk na drie lange jaren weer in Ghana geland.

Het weerzien?

Ontroerend!

Tony Asante, Tony Boateng en Addison Boateng stonden klaar met een brede Ghanese lach!

Uiteraard weer ingescheept in Somewhere Nice Hotel, door Tony gereserveerd.

Probleempje.

Maandag was er eigenlijk geen kamer beschikbaar.....

Lossen we later wel op.

De avond werd met alle gesprekken na zoveel tijd, laat.

De zondag was gereserveerd om naar het strand te gaan.

De bekende uitspanning "Le Place" waar je lekker over de zee kunt uitkijken.

Het fijne van foto's is, dat je daarop niet de stoffige hitte

voelt, inderdaad ruim 100 graden Fahrenheit, niet het stof inademt, en met stof bedoel ik dan ook een laag stof die je niet ineens in een autowasserette even wegspoelt, en niet de onvermijdelijke overdaad aan ritmes en decibellen uit de overmaat speakers door

je heen hoort donderen.
 Subtiel volkje.....
 Het overleg over de te ontwikkelen
 structuur in hun NGO vond dan
 ook plaats met steeds schorder
 wordende stemmen, waartegen
 gelukkig wat vocht therapeutisch
 bleek.

Ook de kip met rijst was weer
 heerlijk.

En toch, zonder op details in te gaan,
was het overleg verrassend constructief.
Ze zijn meer dan serieus bezig.

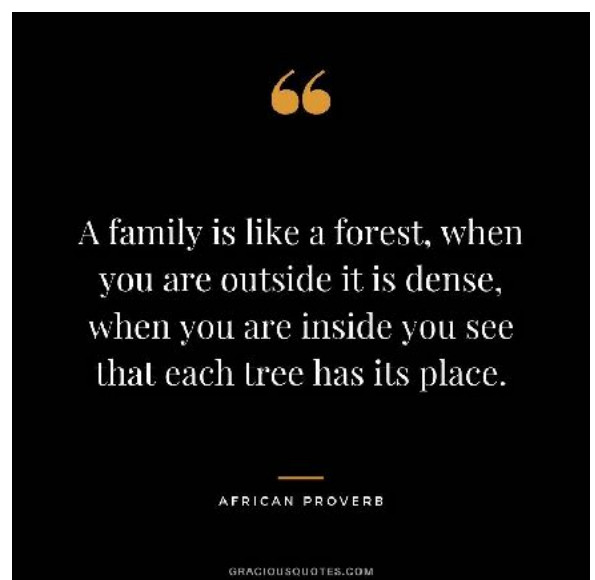

's Middags schoof Patricia van Hunger Project, een oude schoolvriendin van Tony nog aan om ook haar visie op de organisatie van een efficiënt werkende NGO te geven.
Ze zijn er echt serieus mee bezig.

Kortom, de dagen zijn weer gevuld met 24/7 intensief overleg.
Intussen zie ik m'n fototoestel "rondlopen" in voortdurend wisselende handen.
De komende week zal ik het zelf weer confisqueren.
Dus excuses voor de simpelheid van stukje en plaatjes dit keer.
Meer bedoeld om te laten weten dat alles hier weer, en nog, draait!

Oh ja, het hotelprobleempje..
Vanmorgen eerst een afspraak in de Nederlandse ambassade en daarna met een water NGO Project Maji, waarna we vervroegd afreizen naar Kumasi om daar morgenochtend Holland Greentech te spreken.
Daarna door naar Berekum.
Voor de kenners van hier, ongetwijfeld onderweg in Sunyani nog wat fried pork!!!!!!

Wordt vervolgd.....

dinsdag 17 januari 2023

Vanmiddag eindelijk gearriveerd in Berekum.

Het reisschema was een ietsepiets gewijzigd, zie deel a.

Gisterochtend eerst de geplande ontmoeting met Theo Ayugane in de Nederlandse ambassade in Accra.

Hij had een jaar geleden een prima presentatie gegeven voor de Partin-dag via een gammele videoverbinding. En het is altijd goed om in de ambassade een contact te hebben, los van het feit dat we daar immer de beste koffie van de weken in Ghana geserveerd krijgen.....

Uiteraard even beknopt melding gemaakt van onze projecten.

Maar toen we eveneens het plan van Addison en mij meldden om kinderen in de lagere klassen van basisscholen in twee culturen met elkaar in contact te brengen door ze via videoverbindingen samen muziek te laten maken en dansen uit te wisselen, ten einde een internationalisering te bereiken die niet alleen gebaseerd is op elkaar kennen, maar vooral op empathie, stonden we binnen een paar minuten in de kamers van de nieuwe ambassadeur en de Head of Mission om alvast kennis gemaakt te hebben als we daarmee aan de gang zouden gaan.....

Misschien een plan om toch nog eens serieus over na te denken.

Hoe mesjoggen het ook is.....

De volgende meeting was met Project Maji. Vraag me niet waarom dat in een showroom voor huishoudelijke apparaten was. Maar zij lijken een serieuze partner te zijn voor ons WASH project in Fetentaa. Waarbij we het met elkaar eens waren dat het gebruik van de inkomsten van het water voor onderhoud en ook uitbreiding van het systeem, goed moet worden gedefinieerd.

Somewhere Nice hotel had helaas geen kamer meer voor ons voor die nacht en derhalve reden we daarna maar meteen door naar Kumasi naar een prima en betaalbaar hotel.

Het enige probleem was, dat de motor van de auto onderweg, na het tanken onaangenaam stotterde. Volgens Tony de slechte brandstof.

Volgens Tony Boateng en mij meer de bougies die wat extra heet waren geworden omdat de enige snelheidsbegrenzer in de auto de bodemplaat was.
En die limiet gebruikte Big Tony met verve.
Na enige afkoeling geen probleem meer.

Vanmorgen vroeg vertrokken naar de volgende meeting met Holland Greentech. En omdat het restaurantpersoneel de roomservice belangrijker vond dan ons ontbijt..... Het overleg met Holland Greentech was uitermate verhelderend en er zijn afspraken gemaakt voor de follow up van de

begeleiding van de deelnemende boeren in Fetentaa.

Eind ochtend door naar Sunyani en Berekum. Het ontbijt bestond als niet ongebruikelijk uit een voorraad overheerlijke banaantjes en pinda's aan de kant van de weg aangeschaft. Gelukkig nog wat lauw water om het ergste stof weg te spoelen. Het begon achterin de strot en in de neus langzamerhand onaangenaam te kraken.

En de obligate spreuken op de gepasseerde auto's hadden een diepere betekenis....

Voorals je weet dat een van de belangrijkste doodsoorzaken in Ghana gevormd wordt door het verkeer.
Of eigenlijk de wijze waarop men daarvan meent gebruik te moeten maken.

In Sunyani nog even de “diagnostics” van de auto laten uitlezen, het waren dus inderdaad de bougies, bij een “garage” waar toch zeer betrouwbare vehikels werden aangeboden!

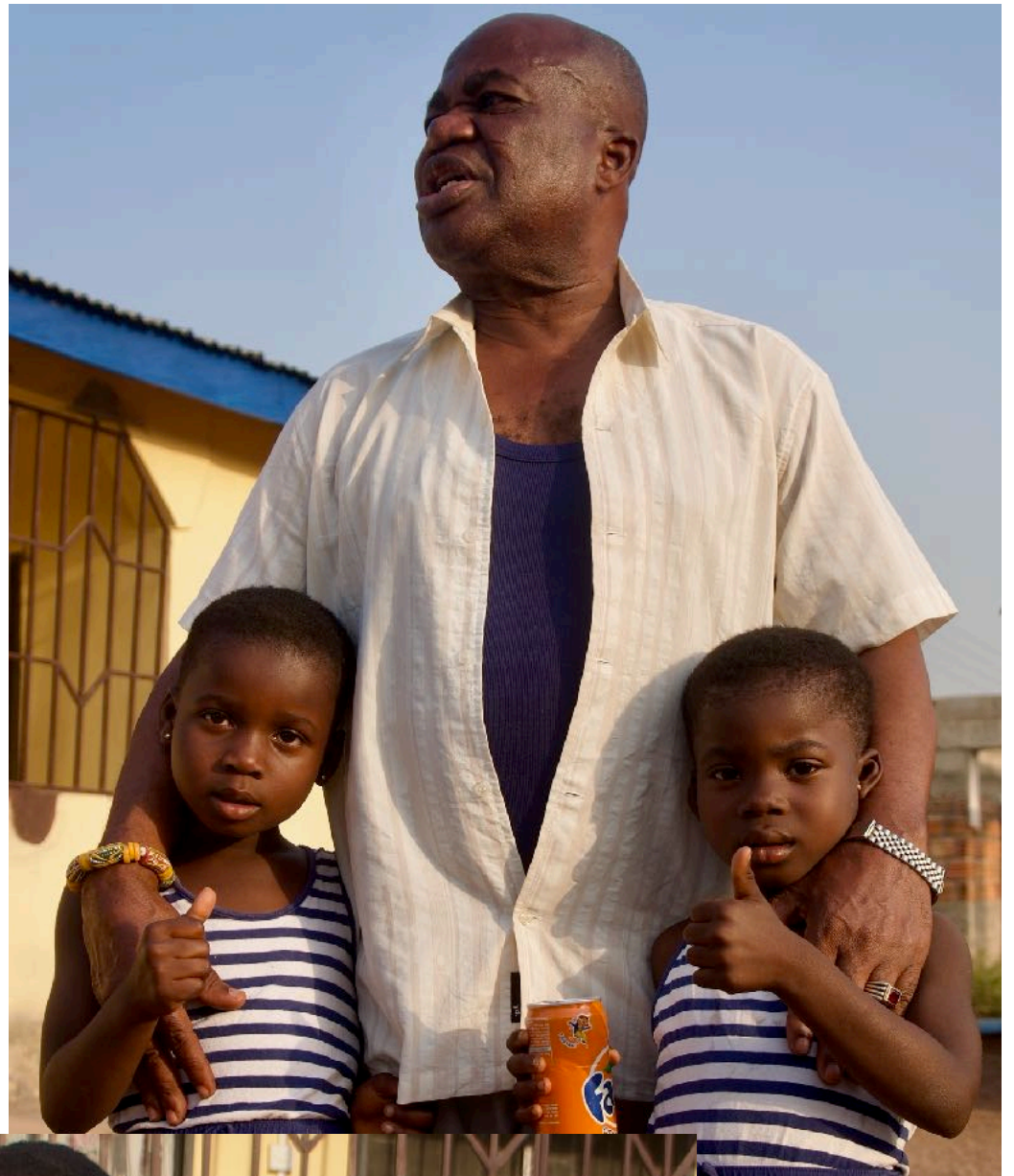

Tja, wat verder nog te melden.
Halverwege de middag gearriveerd in Berekum, waar de Chieft van Fetentaa ons als familie ontving om te worden gehuisvest in zijn gastenverblijf.

Wat als ook de Chieft je begroet met “my brother”.....
Daarna met hem nog even naar Fetentaa gereden, waar hij nog mensen wilde voorstellen.
En kinderen die hij kennelijk ondersteunt.
Dus maar alleen wat plaatjes omdat dingen soms moeilijk te omschrijven zijn.

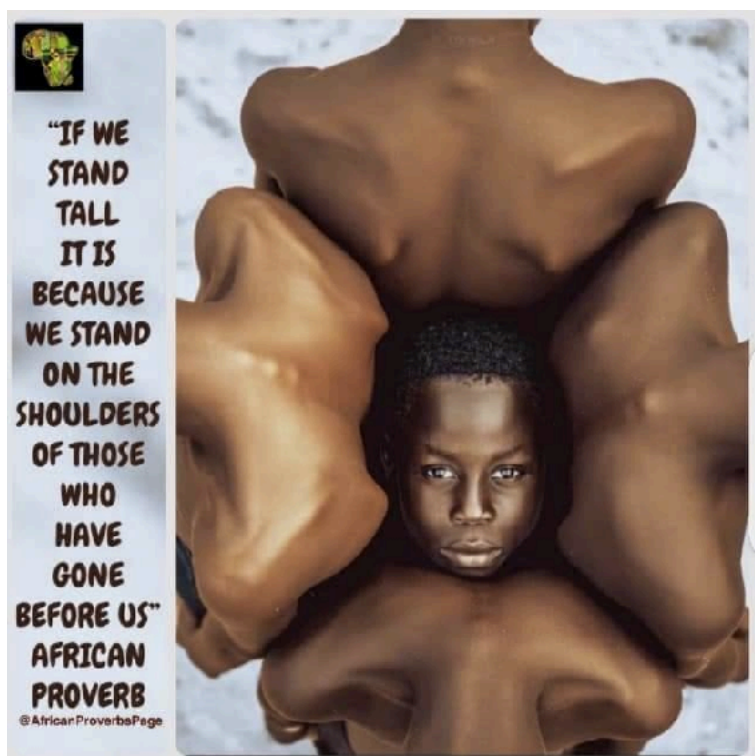

En dan moet je vooral met de kinderen op de foto.
Ik heb daar maar een detail uitgehaald wat misschien symbolisch is.

Wordt vervolgd.....

donderdag 19 januari 2023

Buiten ontwaakt Ghana op een bijna ongekend rustige wijze.
De dag begint hier deze week met wat mist, maar de zon breekt alweer genadeloos door.
Buiten lopen wat kippen.
Tuctuc's rijden langs.
Kinderen worden voorop de tank van een motor naar school gereden....
En het internet doet het gelukkig weer.
Dora heeft net het ontbijt gebracht, omelet en salade!
Ik wacht nog even op Addison en de Chieftin om hier gezamenlijk de dag te beginnen.
Tony is vannacht in Drobo gebleven om nog wat dingen op te halen.

Gisteren was een uiterst relaxte dag. Mocht ook wel eens.
De nacht was lichtelijk onrustig, omdat als Tony zich omdraaide, ik aan de andere kant bijkans het bed uitflikkerde.....
Zal wel weer wennen.
Ghana.....
Gisterochtend uitgebreid met de Chieftin gesproken en een van de opmerkelijke dingen was, dat hij en zijn oudsten tot voor kort de indruk hadden, dat al het geld voor wat wij deden en aan het plannen zijn, van de bisschop was.
Hij weet nu dat niet één cedi van die kant komt en alles via ons aan onze sponsors te danken is.
Daarna werd hij redelijk "subjectief", beschrijvend hoe hij zich ergerde dat op en in alles wat is neergezet, een grote plaquette met de naam van de bisschop wordt geschroefd en overal het portret met de samengevouwen handjes je hangt aan te staren.....
We zullen dat onderwerp verder maar laten rusten, want dan wordt e.e.a. lichtelijk onaangenaam.
De samenwerking met de Chieftin en elders lijkt nu echt solide gefundeerd te zijn. Kom ik straks nog even op terug.

De lunch gisteren was rond 2pm en Dora-waardig weer overvloedig: kip, springrolls, salade met veel ui!
En terwijl je dat aan het nuttigen bent wordt alweer afgesproken om over een kleine drie uur het avondeten te brengen.
Mag ook wel wat later.
In dit zo interessante land krijg je soms pas aan het eind van de dag wat te eten.
Of vanaf het vroege ontbijt staan alle alarmbellen in je lijf met het label "overloaded!!!!!" gillend te rinkelen.

's Middags nog wat financiële dingen afgehandeld en een tukje gedaan om rond 5pm de oproep te krijgen om nog even naar Fetentaa te rijden.
Bleek de officiële ontvangst met dorpsoudsten te zijn.
Het weerzien was uiteraard enerzijds Ghanees traditioneel, anderzijds oprecht hartelijk!
Alle plannen uitgebreid uitgelegd en we gaan er met z'n allen voor!

's Avonds kwam Benjamin nog langs en we hebben nog lang gesproken over scholen en onderwijs en onze plannen in Ghana.

Nu kijken wat vandaag gaat brengen.
Ik heb de eerste salade, ontbijtuien en worstjes met omelet alweer binnen.
De Chief maakt in pyjama net zijn opwachting en schuift ook aan.
Addison is gearriveerd.
Een nieuwe dag hier in Ghana....

Wordt vervolgd.....

vrijdag 20 januari 2023

Gisteren een voornamelijk relaxte dag.

's Morgens eerst even naar een ATM machine en de Chief ergens afgezet in Berekum.

Tony had een probleempje met de koeling van de auto. Hij had zelf de vloeistof vervangen, maar zonder "coolant".

De garage's en werkplaatsen hier in de open lucht zijn "interessant".

Het werkte!
Maar toen vond hij dat de auto even naar de “wasstraat” moest.
Dat werd een voor mij leerzame ervaring.

Het gebruik van een hoge-drukspuit voor de buitenkant is logisch en efficiënt. Normaliter zouden wij dan daarna een stofzuiger ter hand nemen. Maar waarom zou je niet gewoon met de spuit ook even de binnenkant doen? Gewoon de volle laag op alles wat je tegenkomt, ook schakelaars.....

Het is me nu duidelijk waarom in Afrikaanse auto's elektrische installaties het gewoon niet meer doen.

Deze schoonheidsbehandeling is onze auto gelukkig bespaard gebleven.....

Het geld dat we uit de flappentap hadden getakeld moest nog even worden gewisseld in Euro's om te worden gebruikt voor de start van de eurorekening van onze zuster-NGO.

Kun je natuurlijk bij een bank doen.

Logischer hier is om even langs de kledingshop van de Chief te gaan waar iedereen buiten in de schaduw niets zat te doen.

's Middag was een bezoek aan de lokatie van het WASH project in Fetentaa gepland.

Maar de zon scheen genadeloos en ruim 40 graden Celsius werd ook door de Ghanezen als wat te gortig beschouwd om

buiten te gaan lopen.

Dan maar tegen de avond tot we door de muggen echt werden verjaagd.

Ik zal het laten bij wat losse opmerkingen en de plaatjes.....

Een ouder schoolgebouw waarvan ergens in de bosjes een toiletgebouw staat te rotten, terwijl de bosjes enthousiast worden "gebruikt".

Een nieuw gebouw waarbij men drie toiletten wel voldoende achtte voor leerlingen en leerkrachten.

Iets gaat daar dus absoluut mis.

Een woonbuurtje waar je over de troep struikelt.

Commentaar overbodig.....

En de bebossing achter de rondscharrelende varkens moet worden verwijderd....

Anders zal de “sanitaire traditie” nooit kunnen veranderen.

De volgende ochtend was het koeler en mugvrij.

Tony en Chief waren druk bezig om de locals van e.e.a. te overtuigen en ze te informeren.

Zal nog veel tijd
ingestoken moeten
worden.
Maar lijkt succesvol te
kunnen worden.

En dan sta je plots bij
een stinkende
afvalberg, die zichzelf
bij forse regenval
“ontlast” in een dan
aanwezige rivier
waaruit een ieder weer
vrolijk water put.....

's Middags een ontmoeting met Rotary Club Sunyani Central.

Ik zal voor deze deeltjes de details even laten voor wat ze zijn, maar er is een samenwerking afgesproken voor minstens drie jaar, waarbij we de start dit jaar als een pilot gaan gebruiken om o.b.v. die ervaringen uiteindelijk het project tot gewenste grootte uit te breiden tot een omvang waarin het zichzelf kan onderhouden en groeien tot de grootte die nodig is.
Details later....

's Avonds met z'n allen, incl. Chief de handjes gebruikt voor een Ghanese maaltijd.
Dora was weer super!

Morgen een ontmoeting met de collega's van Addison over de komende KidsRun....

Blij dat er morgenochtend ook even een rustmomentje kan worden ingelast.
Hoop ik.....

Wordt vervolgd.....

*When making a
fire people like
to join you,
when cleaning
the ashes you
are often alone.*

- African Proverb

zondag 22 januari 2023

Einde weekend.
Gisteren uitgebreid
gesproken met de
collega's van Addison
over het sportproject en
het met elkaar in
contact brengen van
kinderen op
basisscholen in twee
volstrekt verschillende
culturen.
Maar culturen die elkaar
wel kunnen begrijpen.

Er begint een idee te
groeien om die kinderen
op een of andere manier
met elkaar een soort

mixt-culturele performance te laten maken over klimaatverandering en water problemen.

Gebruik makend van muziek, dans en toneel.

Iets waar maandag in de ambassade in Accra positief op werd gereageerd.

En ook de voorbereiding voor de KidsRun gaan we gezamenlijk vorm geven.

Het zou geweldig zijn, als hieruit ook een soliede fundraising project zou kunnen komen ten
gunste van water en sanitair voor scholen.

Vanmorgen voor
zonsopgang alweer het bed
uit, omdat we naar de kerk
wilden in Drobo om daar
weer enkele bekenden te
ontmoeten.

Voor de trouwe lezertjes
van deze deeltjes: Agnes
Asaa en Francis Amponsah.
Het weerzien was een
verrassing en
hartverwarmend.

De kerk weer ritme- en
decibelvol.

We kwamen precies op het
moment van de eerste
collecte.

Altijd een soort disco-
achtige gebeurtenis waar
veel muziek en dans hoort
en op een gegeven moment
gewoon "het dak eraf gaat"!
Helaas geen geluid bij dit
stukje. En mijn fototoestel
was ik weer even kwijt.

Addison liep ermee door de

hele kerk.

Zal hem nog wat technische adviezen geven, maar ik heb geprobeerd er wat leuke momenten uit
te snijden.

De onscherpere wat kleiner presenterend. Valt dat gebrek wat minder op.....

Rond het middaguur, tussentijds met Agnes nog even op bezoek bij haar broer, na jaren weer de compound van St Mary's Hospital opgereden om voor het huis van Tony, in de schaduw van een boom, te overleggen met een financieel ervaren man die hij al jaren kent. Zij willen hem gaan consulteren om hun financiële structuur verder op orde te brengen.

Heb geruime tijd met hem gesproken en hij lijkt ons allemaal geschikt.

Voor terugkeer naar Berekum voor de late lunch nog even langs een oud project van ons, het speeltuintje, door Tony en collega's, ondanks schrijnend gebrek aan medewerking van het management, geleidelijk weer in ere hersteld. Moet nog wel e.e.a. gebeuren.

Tijdens de lunch kwam nog een begroting binnen van RC Sunyani Central gebaseerd op een openbare eenheid met 16 waterclosetten.

Gaat dan het hele budget aan op!!!

Gaat het dus niet worden en bovendien, wc's zonder borehole en water liggen in korte tijd in puin.

Terug naar de tekentafel waarbij de wens en mogelijkheden van de community bij monde van de Chief, leidend horen te zijn.

En we gaan via een andere contractor een vergelijkende begroting vragen.

En een borehole is cruciaal!!!!

Wordt vervolgd.....

maandag 23 januari 2023

Gisteravond uitgebreid met de Chieff gediscussieerd over de keuze van het soort sanitair waaraan de community behoefte heeft en kan gebruiken.

Water closetten gebruiken per keer zeker 5-6 liter water! Probleem nummer 1.

Misschien belangrijker is de manier van gebruik, die een risico vormt om daarmee te starten.

Dit al eens eerder gebruikte plaatje zegt meer dan woorden....

Waarop we hebben besloten ons te richten op microflush systemen.

Ook veel goedkoper en zo....

Toen we nog eens gingen snuffelen in alle offertes die we afgelopen jaar onder ogen mochten krijgen, konden we berekenen dat misschien toch twee boreholes en een redelijk aantal microflush units mogelijk zou kunnen zijn.

Gaan we ons voor inzetten.

Het probleem is alleen dat het beheren van een drinkwatersysteem ook de verantwoordelijkheid met zich meebrengt van hygiëne en de aansprakelijkheid als er toch echt iets mee mis gaat.

Geef dat aan Community Water Ghana, dan ben je alle voordelen van eigen beheer kwijt.

Geef het aan een organisatie die de borehole mechaniseert, dan heb je de garantie dat onderhoud etc. is gewaarborgd, maar voor uitbreiding zal immer weer nieuw sponsorgeld nodig zijn.

Een serieus dilemma.

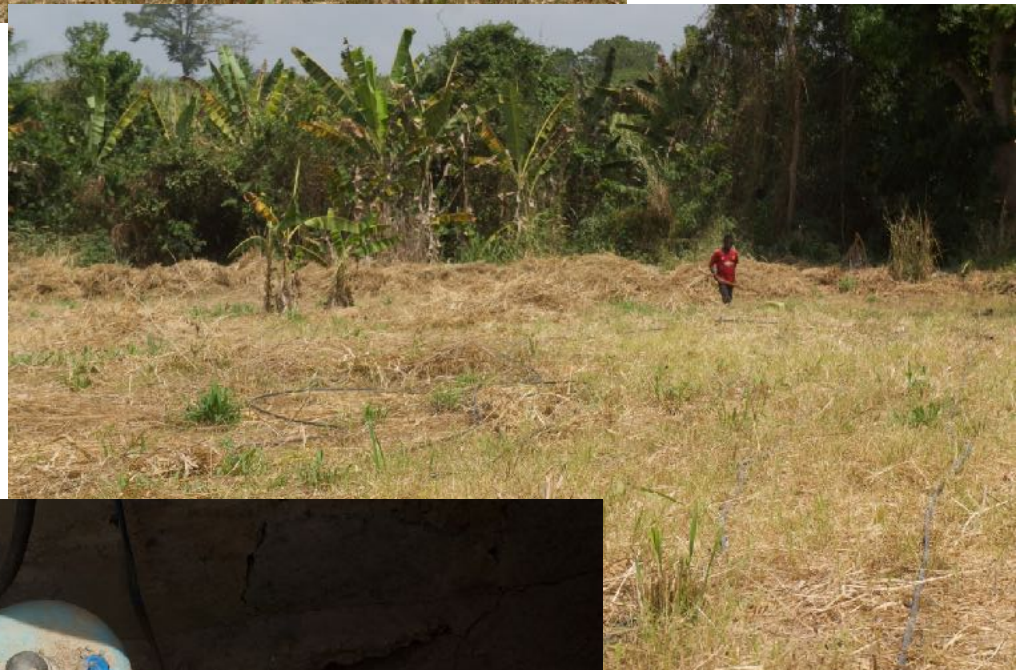
Ik ben Sandra van Wilde Ganzen dankbaar voor haar snelle reactie waarmee ze ons voorzag van enkele contacten die ons hierin verder zouden kunnen brengen.

Vanmorgen naar ons stuk landbouwgrond om de vijf farmers te ontmoeten die daarop nu actief zijn.
En uiteindelijk het hele irrigatiesysteem zelf te mogen zien na een pandemie....
Geweldig!!!!

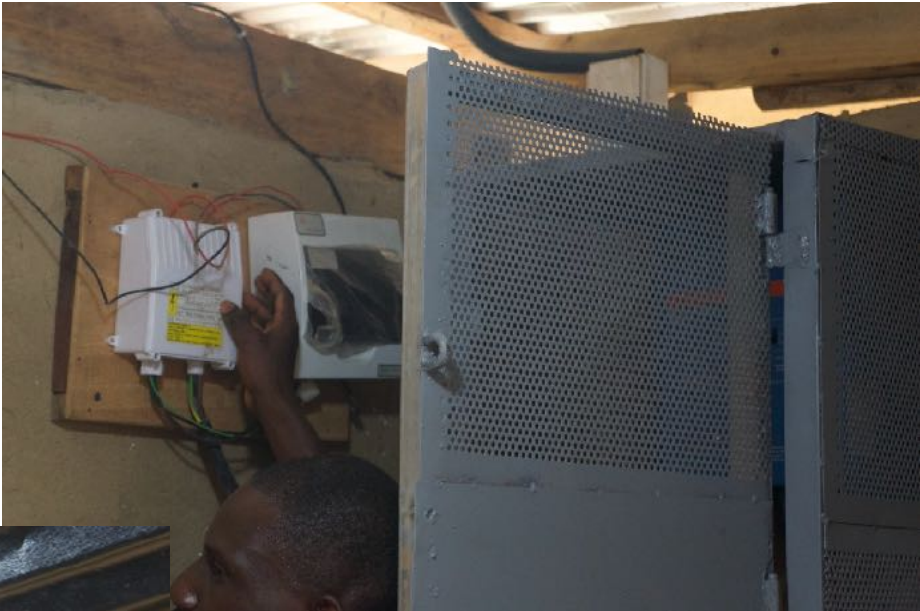
Laat ik maar weer eens gewoon plaatjes laten zien, waarbij aangetekend, dat e.e.a. alleen mogelijk was als je even in een temperatuur die vrolijk tegen de 40 graden Celsius aan schurkte, de top van de heuvel bereikt om er dan achter te komen, dat je rug meer vocht produceert dan de borehole.....
Denk ik.....

Op bijgaand plaatje wordt overigens nog enthousiast een hoeveelheid pesticiden over het land gesprengd. Punt van discussie wat ter sprake is gekomen.

De pomp waarom alles draait.....

En het solar cell system.

Een eerste indruk....

Hier wordt de benodigde druk opgebouwd.

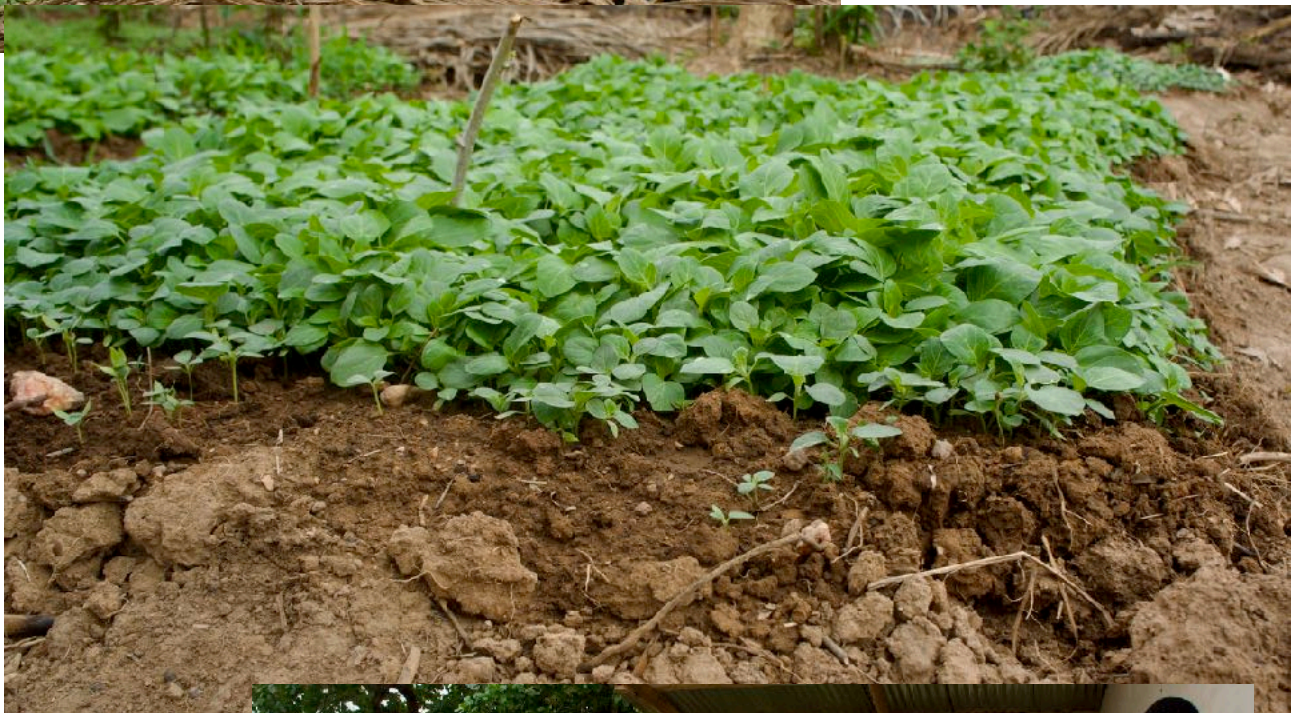
En het bijna vertederende resultaat....

In dit seizoen alleen maar mogelijk met irrigatie.

En hoger op de heuvel worden de zaailingen vertroeteld.

Op de top van de heuvel staat de opslag. Daar, zittend op een jerrycan een goede ontmoeting met de farmers gehad. Ze laten zien dat ze serieus met het systeem bezig zijn. Als het ons lukt om deze jonge groep tot een team te transformeren en hun eigen plannen te laten ontwikkelen.... We zijn hoopvol met deze mensen!

Onderweg naar de auto kwamen we onze driewieler tegen. Hij wordt nu door de juiste mensen gebruikt en is intact!

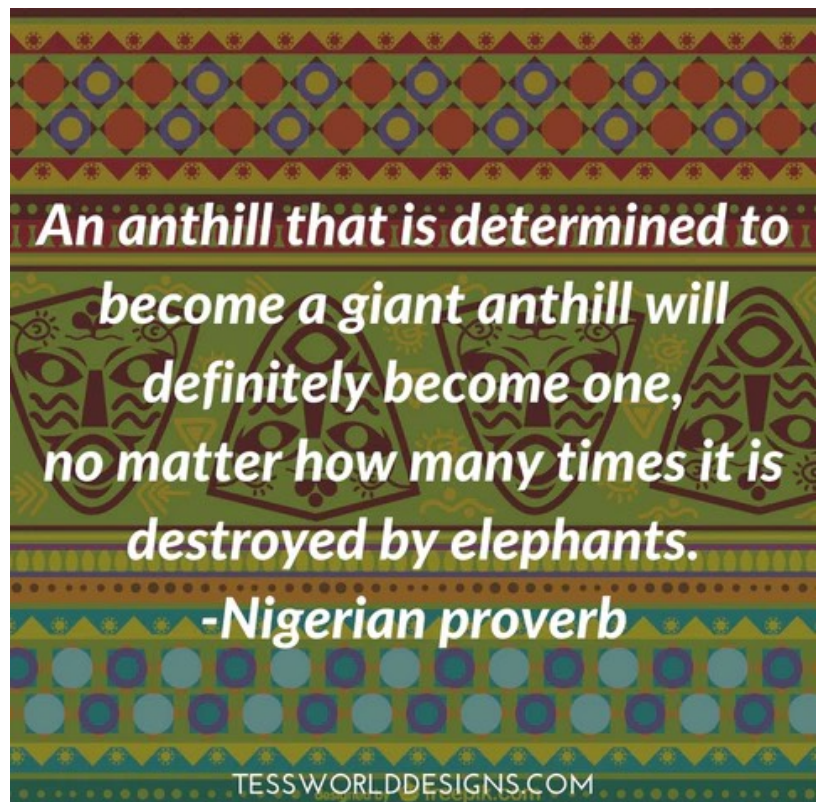

's Middags op het balkon in de hitte met elkaar gediscussieerd over dat bovenvermelde verantwoordelijkheids- en aansprakelijkheidsprobleem.
Dankzij Sandra hebben we nu wat contacten om e.e.a. te overleggen.
Maar de reactie bij de jongens was eerst een intense "in-de-verte-starende-stilte"
Nou ja.....
Stilte?
Beneden in de tuin wordt een muur gebouwd.
Daarvoor diende een mangoboom even ter aarde te worden besteld.
Dat doe je dus gewoon met een onbenullig lompe kettingzaag.
Zonder enige vorm van bescherming.
Geen gehoorbescherming, geen bijbehorende kleding, geen handschoenen etc....
Terwijl het apparaat dankzij een allang ter ziele gegaan zijnde geluidsdemper ("ik hoor toch al jaren niets meer") en een verkeerd afgestelde carburateur een immense hoeveelheid decibellen en rook produceerde.
Waarbij de slap afgestelde ketting enthousiast rond het blad huppelde en mij verbaasde dat hij er niet even af galoppeerde.
Helaas geen foto's.
Wel een video met geluid.
Werkt helaas niet in deze stukjes.

Morgen overleg met de sportcoördinator van het district (geloof ik).

PS
in de verte ontwikkelt zich onweer en het begint te waaien.
Heerlijk!

Wordt vervolgd....

dinsdag 24 januari 2023

Vandaag een "schooldag".
Eerst het overleg met de districtscoördinator Berekum-West.
Uitgebreid de plannen besproken en we hebben groen licht om ze uit te voeren en de scholen te benaderen. Hiërarchie is hier immer belangrijk.

Daarna door naar St Matthew's School op het voormalige kampterrein. Het schoolplein

was meteen vol met kinderen en de fluittoon in m'n oren van die decibellen ben ik nog niet helemaal kwijt.

Oh ja, het draait om water.....

En St Matthew's is daarvan d.m.v. de door de UNHCR gesponsorde infrastructuur uitgebreid voorzien. Maar ze waren "een beetje teleurgesteld" dat ze de afgelopen jaren na de Kidsrun nog niets van ons hadden gehad.

Terwijl hun collega's in het dorp Fetentaa geen enkele toegang tot water hebben en de bosjes rond de scholen druk worden "gebruikt".

Een prachtig voorbeeld van het effect van de "pamperende" aanpak van de UNHCR waardoor enerzijds een groep verwend wordt en anderzijds een groep met lege handen mag toekijken.

Maar wel het handje ophouden want ze hadden toch wel enkele voetballen nodig.

En als we toch bezig zijn, een schoolbus zou wel fijn zijn, want gisteren was op weg terug naar Fetentaa een meisje door een auto aangereden.....

Sorry, ik ben misschien wat te kritisch.....

De twee scholen in het dorp Fetentaa presenteerden zich volledig anders.

Die hebben echt een probleem met hun infrastructuur en behoren absoluut tot onze doelgroep.

M.n. de pro-actieve uitstraling van de Methodist

School was verfrissend en ik denk dat we eerst voor de uitvoering van de KidsRun nieuwe stijl, met alles daaromheen, op die mensen gaan focussen.

Morgen gaan we nog enkele scholen bezoeken en dan een plan van aanpak maken.

We geloven absoluut in onze aanpak, maar soms moet je een selectie maken uit de partners met je het gezamenlijke doel kunt bereiken, en mensen als van de laatstgenoemde school inspireren ons weer mateloos.

Ter inspiratie een paar plaatjes dan maar van onze absolute doelgroep:

Beste “lezertjes”, houdt deze plaatjes vast,
hierom draait het.
Dit is waarom we doen, waaraan we zijn
begonnen.

Wordt vervolgd.....

When spider webs unite,
they can tie up a lion.
~ African proverb

TESSWORLDDDESIGNS.COM

woensdag 25 januari 2023

Vrees niet, het stukje van vandaag zal kort zijn.
Maar wat er vanmorgen is bereikt, is een opsteker van jewelste.

Ghana was alweer vroeg ontwaakt.

Merkbaar doordat ergens tussen 5 en 6:30 in de ochtend op de lokale markt de volumeknoppen van alle versterkers weer op maximaal worden geschopt zodat iedereen mag weten dat niet alleen op die wijze het Evangelie aan de man wordt gebracht, maar ook alle dubieuze kruidenmengsels tegen impotentie en overige onaangenaamheden.

Immer een boeiende mix....

Intussen vond Tony de lichtschakelaar waarna de slaapkamer in een verblindende hoeveelheid koud-wit licht werd gezet.

Dan wil je wel wakker worden!

Hij moest om die tijd even een paar schokbrekers voor de auto regelen, want er was een lekkage geconstateerd.

Hoe zou dat op deze "geasfalteerde" wegen nou komen.

Dan het belangrijkste.

Vanmorgen de officiële
bijeenkomst in Fetentaa
met Chief, oudsten en
leden van de Rotary Club
Sunyani Central.

Toen bleek dat hun idee
van WC-units een andere
was, dan de onze. Het lijkt
op een microflush
systeem, maar heeft het
spoelsysteem met een
beperkte hoeveelheid
water van een wc, terwijl
de opvang in septic tanks
geschiedt.

Technische details zal ik
jullie besparen.

Maar ze bleken vreselijk
gelijk te hebben, en dus

sorry voor alle misverstanden tot nu.

Waarmee ook maar weer eens is bewezen, dat er niets gaat boven fysiek bij elkaar zitten voor een overleg.

Wat er daarna gebeurde was geweldig.

Tussen de lokale partners ontstond zich een opbouwende discussie over de keuze van het systeem, de lokatie van de units en de wijze waarop verder zou worden samengewerkt.

In het Twi.

Ik verstond er dus weer eens geen hout van, maar het ging eindelijk niet meer via mij.

Is dat niet een van de kenmerken van “community participation”?

En zo vielen eindelijk alle stukjes van de puzzel op hun plek en krijgt het project alle kenmerken van een 100% Ghana-project wat wij kunnen ondersteunen.

Natuurlijk, onze mening blijft altijd belangrijk.

Ik heb ook achteraf aangegeven mij langzamerhand van de voorgrond meer naar de achtergrond te willen manoeuvreren, waar het betreft de opzet van het project.

Maar in die achtergrond zijn wij absoluut aanwezig.

Er is uitgebreid over de lokatie gesproken en die plek hebben we met z'n allen nog even bezocht. Een dezer dagen krijgen we een document waarmee de Chieft het stuk land aan ons overhandigt, waarin wordt gegarandeerd, dat niemand anders daarop meer een claim kan leggen.

Ook het stuk land aan de tegenoverliggende zijde van de weg hoort daarbij, zodat bij uitbreiding in de toekomst daarover geen twijfel meer bestaat.

Verder wordt een dezer dagen de MoU opgesteld en ondertekend door de partners.

Kortom, het WASH project is nu een Ghanees project geworden, vormgegeven door lokale partners, ondersteund door ons.

Ook is hiermee m.i. weer eens aangetoond dat alleen geld overmaken i.h.k.v. ontwikkelingswerk het doel vaak niet bereikt en dat investering in tijd en begrip meer dan centraal dienen te staan.

Wordt vervolgd.....

“

Tomorrow belongs to people
who prepare for it today.

AFRICAN PROVERB

GRACIOUSQUOTES.COM

vrijdag 27 januari 2023

Het laatste deeltje van deze reis.

Hobbelend en bobbelend ingetoetst terwijl we over “geplaveide” Ghanese wegen richting Accra rossen.

Gisterochtend een laatste bezoek aan de farmers op het land.

De Chief ging mee om te benadrukken aan de deelnemers dat hij het hele project ondersteunt!

Men vond dat ik het stukje naar het land niet moest lopen, maar achterop Addisons motor diende plaats te nemen.

Door verharde geulen naar boven slingerend een bijzondere ervaring. En dikke pret!

De “vergaderruimte” was nu “gemeubileerd” met jerrycans en onze driewieler als zitplaatsen.

En de catering bestond uit een bak banaantjes die net waren geplukt. Goed overleg en de focus gaat nu even liggen op het door de lokale partners met deze mensen ontwikkelen van een meerjarenplan. Zal een interessant proces worden, maar er blijkt bij allen volop commitment te zijn.

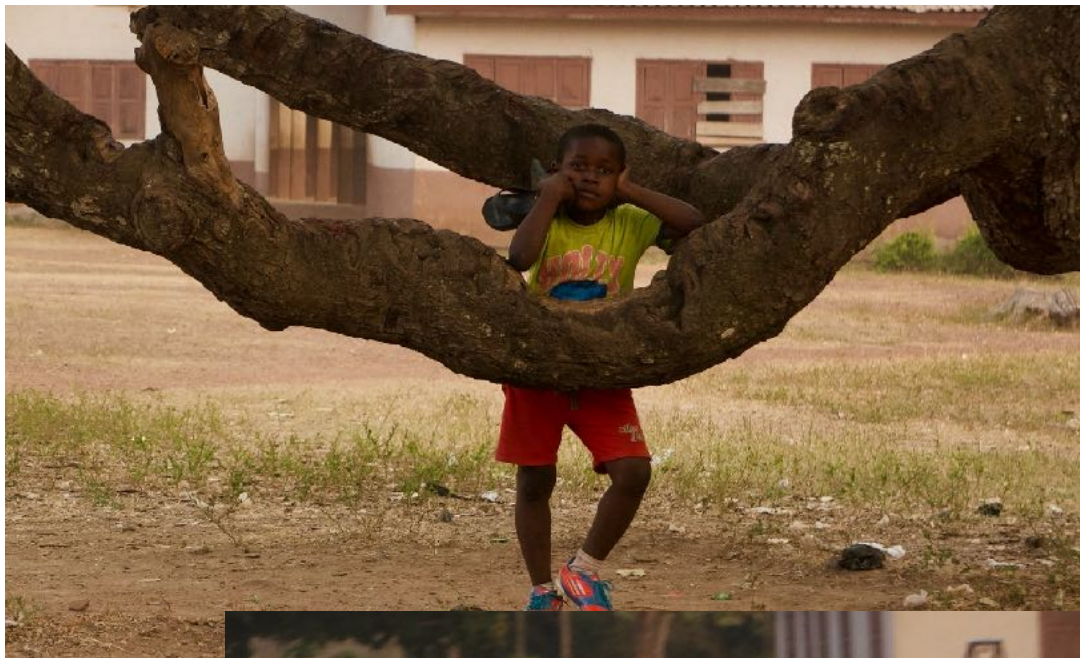
Verder nog een bezoek aan Benjamins school. Zie hiervoor ook het reisverslag van januari 2020. Met beperkte middelen, een understatement, wordt door hem en zijn team een indrukwekkende klus geklaard. Plaatjes dan maar weer.... Het "lerarenlokaal":

En de betonnen vloer toont duidelijk sporen van
“lokale passanten” na het storten:

Aan het eind van de dag nog even snel naar een sportveld achter een school in Fetentaa waar volop werd gevoetbald. Iets voor onze sportclub? Maar kom wel met een plan, want een trainingssysteem ontbreekt nog. En nog wel meer Maar volop fanatiek enthousiasme.

En dan moet Tony ze nodig weer even toespreken.

Inmiddels naderen we geleidelijk Kumasi. Altijd weer een worsteling om doorheen te komen.
Het afscheid vanmorgen was meer dan ontroerend.
De Chief zal ons vreselijk missen en wij hem.
Eigenlijk stonden er even een paar kerels met niet-droge ogen afscheid van elkaar te nemen,
terwijl Tony weer foto's stond te nemen.
Die laat ik jullie lekker niet zien.
We noemen het een bezoek aan Ghana, maar juister is het om te zeggen dat ik twee weken
onderdeel mocht zijn van hun leven. Incl. dat van de Chief.
Waarschijnlijk zal e.e.a. pas zondag echt tot me doordringen.
Nu in een overvolle auto, we zijn met z'n vijven, naar Accra waar we bij vrienden verblijven.
Een vehikel waarin ook nog eens een wagonlading aan de kant van de weg aangeschafte
plantane is geperst.
Terwijl ieder nog minuscuul gaatje volgedonderd wordt met Afrikaanse muziek uit Tony's iPod.....

Morgen weer boarden voor de vlucht naar Nederland.

Om later dit jaar hier weer terug te keren.....

Wordt later dit jaar weer
vervolgd.....

“

A family is like a forest, when
you are outside it is dense,
when you are inside you see
that each tree has its place.

AFRICAN PROVERB

GRACIOUSQUOTES.COM